

berlig Grad, saa er det netop, fordi den anerkjendte Praxis har bestaaet; men naar vi nu sige, at denne Praxis, som hidtil har været anerkjendt af Alle, skal stødes om — thi det gjøre vi ved ikke at optage § 1 — og at vi skulle vente med at optage denne Paragraf, indtil de omhandlede Exempler ligge for, ja, saa ville ganske vist Exemplerne komme; men et Andet er, om vi bør gjøre Skridt til at fremkalde, hvad dog Ingen kan ønske skal stee, og hvad der heller ikke hidtil er steet; derfor bør vi optage § 1. At man derved skulde forhindre de yngre Kunstnere i at tage Kopier af ældre Mesters Arbejder, for derigjennem at uddanne sig, eller indgive dem Frygt for, at man bagefter kunde give deres egne originale Arbejder Navn af Kopie, tror jeg er ganske ubegrundet. Men dertil kommer, at de Malerier, som paa den Maade kopieres, ikke findes paa offentlige Pladser eller Gader, men ere enten i vedkommende Kunstners Eie eller i en privat Mandes Eie, eller ere dog i bestemt Eie, saa at altsaa ikke Enhver kan gaae hen og kopiere dem; dette vil gjøre det lettere at bedømme, i hvad Hensigt Kopien tages, idet Kopisten jo i Reglen vil forklare dette for Eieren. Jeg maa derfor tillade mig i Forbindelse med de andre ærede Herrer, der have stillet Forslag til § 1, at fastholde det, og det Samme gjælder med Hensyn til § 5, andet Stykke, thi naar det er sagt, at man ikke dermed har meent en Benyttelse til Udgiwelse af Mønstre, saa vil jeg tillade mig at gjøre opmærksom paa, at dette dog ligger i Ordene, saaledes som de nu lyde; det burde ellers hedde: „Haandværkers eller Fabrikanters Benyttelse af kunstneriske Arbejder til Mønstre for de af dem forarbejdede Brugsgjenstande eller til disses Udsmykning“....; men naar der staaer ganske i Allmindelighed: „Benyttelse af kunstneriske Arbejder til Mønstre“ for disse Gjenstande, saa ligger deri, at Enhver kan benytte de kunstneriske Arbejder til Mønstre, altsaa ogsaa udgive dem til Mønstre for Haandværkere. Vil en Haandværker have et Mønster til Brug for Haandværksarbejder, kan Enhver forsyne ham dermed ved at benytte forskjellige kunstneriske Arbejder. Endvidere er der sagt, at Kunstneren, Haandværkeren

eller Fabrikanten kan forbeholde sig Eneret i 10 Aar enten ved, som Lovforslaget bestemmer, at lade indrykke en Bekjendtgjørelse i Berlingske Tidende, eller ved, som Udvalget foreslaaer, at gjøre Anmeldelse paa et Sted, som Indrengsministeriet bestemmer; men saa synes jeg, at det hele Forslag væsentligt taber sin Betydning. Det skulde beskytte Publikum og Haandværkerne og Fabrikanterne, saa at disse kunne bruge saadanne Arbejder til de af dem forarbejdede Brugsgjenstande eller deres Udsmykning, men kan Kunstneren forbeholde sig en saadan Eneret, maa Haandværkeren eller Fabrikanten, naar han vil vide, om han ikke gjør noget Ulovligt ved at benytte det kunstneriske Arbejde, skaffe sig Kundskab, om der er forbeholdt Eneret eller ikke. Han maa altsaa passe paa i Berlingske Tidende eller, hvad der vel vil være hensigtsmæssigere, henvende sig til det Sted, som Ministeriet bestemmer, men saa seer jeg ikke, hvorfor der skulde være større Vanffelighed ved at henvende sig til Kunstneren selv. Man vil lige saa let kunne faae at vide, hvor det Arbejde stammer fra, som man agter at benytte, og saa gaaer man ligesaa sikkert ved at indhente Tilladelse af Dem, som har udført Arbejdet; det vil vist være at foretrække for at passe paa i Avertissementerne i Berlingske Tidende. Det forekommer mig saaledes at være rigtigt at lade § 5 b falde heelt ud, da der ogsaa i denne Henseende bestaaer en Praxis, som har været anerkjendt imellem Haandværkerne og Kunstnerne; saa at en Haandværker ikke lettelig kan give sig til at benytte en Kunstners Arbejder uden at indhente hans Samtykke; der gjælder tildeels herom, hvad der gjælder om § 1 i dens oprindelige Skikkelse.

C. V. Nimestad: Det forekommer mig, at her slet ikke er nogen Meningsulighed mellem Udvalget og de 6 Herrer, der i Forening have stillet Endringsforslag, at der ingen Uenighed er imellem dem om, at det er ønskeligt og godt at beskytte Kunstnerne saa meget som muligt i Ndhjelsen af deres Arbejdes Frugter. Der har været talt Meget om det Rigtige heri og om det Uheldige i at gaae den modsatte Vej, og det kan Altsammen være